

Newspaper : Krungthep Turakij	Date: 21 March 2016
'HEADLINE' : แผ่นยางรองราง ทำขายแล้ว	Page: 9
Section : Eureka	Column Inch : 82
Circulation : 145,530	PR Value : 318,078

66 **จะเริ่มราวกลางปี 2558** จากนโยบายนายกรัฐมนตรีที่ให้หน่วยงานต่างๆ เพิ่มการใช้ยางพาราในประเทศ พร้อมทั้งแนะนำให้ใช้เป็นวัตถุดิบผลิตชิ้นส่วนใช้ในระบบราง กระทั่งเป็นที่มาของ "แผ่นรองรางรถไฟจากยางพารา" ผลิตกันคึกคักในโรงงานใหม่ในเครืออีโนแวน รับเบอร์ (ประเทศไทย) ที่ทำเม็ดเงินเข้าบริษัทเรียบร้อยแล้ว

ประเทศไทยผลิตและส่งออกแผ่นรองรางฯ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายขยายเส้นทางเดินรถไฟและสร้างรถไฟความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศในอนาคต ส่งผลให้ความต้องการใช้แผ่นรองรางฯ มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยปี 2556 มีมูลค่าการนำเข้า 38.73 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ที่มีมูลค่าการนำเข้าเพียง 7.72 ล้านบาท

: กันกระแทก-ลดแรงสั่นสะเทือน

แผ่นยางรองรางรถไฟวางอยู่ระหว่างหมอนรองรางกับรางรถไฟ ทำหน้าที่ลดการสั่นสะเทือนขณะที่รถไฟเคลื่อนที่ผ่าน เป็นแผ่นสี่เหลี่ยมหนาประมาณ 2-12 มิลลิเมตร ความยาว 18 เซนติเมตร ความกว้าง 10 เซนติเมตร

ในระยะทาง 1 กิโลเมตรจะใช้ 3,300 ชิ้น ซึ่งใช้วัตถุดิบยางพาราในการผลิตประมาณ 290 กิโลกรัม หากมีการผลิตป้อนให้ระบบรางของไทยซึ่งรวมระยะทางประมาณ 4,300 กิโลเมตร คาดว่าจะต้องใช้ยางธรรมชาติมากถึง 1,200 ตัน และในอนาคตหากมีการขยายระบบรางเป็น 8,400 กิโลเมตร ย่อมหมายถึงการระบายยางในสต็อกได้มากถึง 2,400 ตัน จากปริมาณในสต็อก 6.42 แสนตัน (ข้อมูลตัวเลขเบื้องต้นจากสถาบันวิจัยยาง)

กลางปีที่ผ่านมานี้ ธนศ สุขโต และอมร อาจีนสมาจาร นักวิจัยบริษัท

creative

โอ อาร์ ซี (เอเซีย) รีเสิร์ช จำกัด ในเครือ บมจ.อีโนแวน รับเบอร์ (ประเทศไทย) รับโจทย์จากบริษัทแม่มาขอคิดหาสูตรพัฒนาแผ่นรองรางรถไฟ ที่ใช้น้ำยางธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ 100% โดยไม่ผสมทั้งเม็ดพลาสติกและยางสังเคราะห์

Rail Pad

แม้ว่าแผ่นรองรางฯ ที่ผลิตจากพลาสติกจะมีต้นทุนต่ำและอายุการใช้งานยาวนาน แต่แผ่นรองรางฯ ที่ทำจากยางจะช่วยดูดซับพลังงานและยืดอายุการใช้งานของหมอนคอนกรีตได้ดีกว่า ขณะที่คุณสมบัติของยางสังเคราะห์จะทนกว่าพลาสติกและยางธรรมชาติแต่ต้นทุนก็สูงกว่าเช่นกัน

ธนศ กล่าวไว้ว่า หัวใจหลักในการพัฒนาคือ

วิศวกรรมย้อนรอย โดยนำเข้าแผ่นยางจากต่างประเทศมาวิเคราะห์อย่างละเอียด ทั้งสูตรเคมีและคุณสมบัติต่างๆ เช่น ความคงทน ความแข็งแรง ความยืดหยุ่น ทนต่อโอโซนและความร้อน จากนั้นนำข้อมูลความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาให้มีคุณสมบัติดีกว่า

เบื้องต้นคิดค้นสูตรเคมีประกอบตามเกณฑ์ สมอ. ได้ 7 สูตร จากนั้นนำมาทดสอบดูคุณสมบัติแต่ละด้าน เปรียบเทียบกับมาตรฐานต่างประเทศ กระทั่งได้คำตอบที่ดีที่สุดในเรื่องอายุการใช้งานคือ สูตร 6 แต่ก็มีขั้นตอนการผลิตที่ซับซ้อนเกินไป คำตอบจึงมกลบตัวที่สูตร 7 ซึ่งมีความเหมาะสมทั้งด้านต้นทุนและสูตรผลิต อีกทั้งเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการค้าในอนาคต ทางบริษัทจึงตั้งคุณสมบัติอ้างอิงมาตรฐานต่างประเทศ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกลางของ สมอ. ในเรื่องแผ่นยางรองรางรถไฟจากยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ ซึ่งเพิ่งประกาศใช้เมื่อปี 2558

"แผ่นรองรางฯ ที่ไทยผลิตมีทั้งแบบพลาสติกและยางสังเคราะห์ แต่ยังไม่มีการเป็นยางพารา 100% เราจึงเป็นผู้ผลิตรายแรกในประเทศ โดยคิดค้นสูตรเคมีที่นำมาผสมในน้ำยางให้มีคุณสมบัติตามที่ผู้ใช้งานต้องการทั้งความแข็งแรง ความยืดหยุ่น ทนต่อความร้อนและโอโซนซึ่งส่งผลต่อคุณภาพอย่างมาก ทั้งยังต้องคืนรูปได้เร็วอีกด้วยหลังจากถูกขบวนรถกดทับ" อมร กล่าว

ทั้งนี้ การพัฒนาสูตรได้ทำร่วมกับศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค สวทช.) ส่วนการทดสอบชิ้นงานต้นแบบทำร่วมกับ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

: เล็งผ่านเส้นทางเดินผู้พิการ

อายุการใช้งานที่ยาวนานเป็นหัวใจหลักในการพัฒนาและออกแบบโดยต้องการให้แผ่นยางรองรางมีอายุการใช้งานเท่ากับรางรถไฟ ไม่มีการแตกร้าวของแผ่นยาง หรือการเปลี่ยนแผ่นยางรองรางใหม่ก็ต่อเมื่อเปลี่ยนรางรถไฟใหม่ แต่ในความเป็นจริง แผ่นยางมีอายุการใช้งานสั้น การเปลี่ยนใหม่แต่ละครั้งต้องรื้อหมอนรองรางทำให้เสียทั้งเวลาและงบประมาณ

หลังจากปิดจ็อบงานวิจัยชิ้นนี้ก็ได้ส่งต่อองค์ความรู้ให้กับฝ่ายผลิต กระทั่งเมื่อ 2 เดือนที่ผ่านมาได้มีการลงนามซื้อขายชิ้นงานกับเอกชนผู้รับเหมาซ่อมบำรุงรางรถไฟของการรถไฟแห่งประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว เบื้องต้นน่าจะช่วยประหยัดกว่าการนำเหล็กถึง 200 เท่า

"ขณะนี้ฝ่ายวิจัยกำลังพิจารณาที่จะวิจัยพัฒนาชิ้นงานใหม่ก็คือ แผ่นยางปูพื้นทางเดินในขบวนขบวนรถหรือสถานีรถไฟสำหรับผู้พิการ ที่มีลักษณะเป็นแผ่นยางสี่เหลี่ยม ส่วนอีกโครงการคือพื้นถนนจุดตัดทางรถไฟที่เสมอรระดับเดียวกับถนน (level crossing) แต่ต้องศึกษามาตรฐานเบื้องต้นก่อนว่า จะทำได้มากน้อยแค่ไหน" นักวิจัยกล่าว